



LA PLANTA S'ORGANITZA MITJANÇANT L'ESPAI DE RELACIÓ. L'ESPAI LINEAL QUE ATRAVESSA L'EDIFICI FINIS PERDRE'S PEL CAMÍ D'ENTRADA. AQUEST ÀMBIT DESSENVOLUPA COM ESPANA DE PEU ELS DIFERENTS ESPAIS DE L'EDIFICI. AL MATEIX TEMPS LES BODEGUES DE SORTIDA DEL JARRO Í GENEREN ZONES EQUIPAGES (CONSULTA, DESCANS I BAR). L'ESPAI ES TROBA INHERS EN PENOMBRA, INTERROMPUDA PUNTUALMENT PER LA IL·LUMINACIÓ DE LES BODEGUES, DELS PATIS I LA LLUERNIA. LES SALES S'OBREN DIRECTAMENT A AQUEST ESPAI I A LA VEGADA. ES CONNECTEN ENTRE ELLES MITJANÇANT UNA RÒTULA QUE INCLOU EL PATI I ELS BANYS. AQUESTA PEÇA ENS PERMET REALITZAR LA FORMA SIAU I EL CANVI DE GEOMETRIA ENTRE LES DUES SALES.

LES SALES ES COMPLEMENTEN ARQUITÈCTONICAMENT PER UNA DEOLOGIA OPOSTA I CONTRADICTÒRIA. LA SALA TEMPORAL S'INSCRU EN UNA GEOMETRIA PURA I CARTESIANA EN CONTRAST A LA GEOMETRIA ORGÀNICA DE LA SALA PERMANENT CONCEBUDA A MIDA PER L'OBRA DE PEP COBÒ. TOTA AQUESTA DIVERSITAT A PLANTA BAIXA QUEDA ESPORTADA A LA COBERTA PER LA CONTINUITAT DE LA GESSA DEL PARC I LES EFERÈNCIES DE LES LLUERNIES QUE GENEREN UNA PAUTA HOMOGÈNIA QUE CONTRASTA AMB EL SEU INTERIOR.

LA ENTRADA A L'AMPLACIÓ DEL CONSERVATORI ES REALITZA PER L'EDIFICI ANTIC. LA PLANTA ES FORMA MITJANÇANT L'ADHERSÓ D'UN NÚQU DE TRES AULES QUE ES REPERTEIX AL LLARG D'UN PASSADÍS CENTRAL I VARIABLE. AQUEST CONECTA AMB LA SALA DE PROJECCIONS I A TRAVÉS D'AQUEST A L'ESPAI DE RELACIONS. AQUEST ESPAI ES UN ESPAI AMBIVALENT I COMPARTIT FELS DOS PROGRAMAES. SOBRE LES AULES EL TERRENY CREA UNS MIRADORS CAP AL JARRO Í DEL MUSEU I CONFORMEN PETITTES PLACES PÚBLIQUES.

EL TALLER D'ESCOLA TORNARÀ UN ÀMBIT QUE POT SER UTILITAT COM ESCOLA O BÉ COM A ESPAI DE LLOGUER PER A ARTISTES. L'ENTRADA ES REALITZA DES DEL CARRER DONANT UNA RESPÒSTA MÉS URBANA A LA SEVA UBACIÓ. APROFITEM EL MOLL DE DESCARREGA DE L'AUDITORI PER L'OS PROPI DEL MUSEU.

